

Метафізика вишивки

У Національному центрі народної культури «Музей Івана Гончара» відкрилася виставка відомої дослідниці з Донецька Людмили Огневої

05 листопада 2015

Понад 200 робіт — копії вишивок українських жінок-політв'язнів, орнаменти, пов'язані з видатними українцями, вишиття з Чорнобильської зони відчуження — все це є в експозиції. Майже всі роботи створила сама Людмила Родіонівна, радіофізик за освітою, яка вишиває з 1996 року. Виставка називається «Культурний простір Донеччини. Людмила Огнева: українське вишиття».

«Я не можу не вишивати. Вишиваю те, про що хочеться розповісти. Те, що має зміст, — зізнається Людмила Огнева. — Важко сказати, скільки часу йде на кожну роботу. Один рушник — багатокольоровий, з трояндами, з орнаментами, характерними для Донеччини — робила п'ять років». До речі, виставка доводить: на Донбасі давно існувала українська вишивка. Один з аргументів — рушник XIX століття з Макіївки Донецької області.

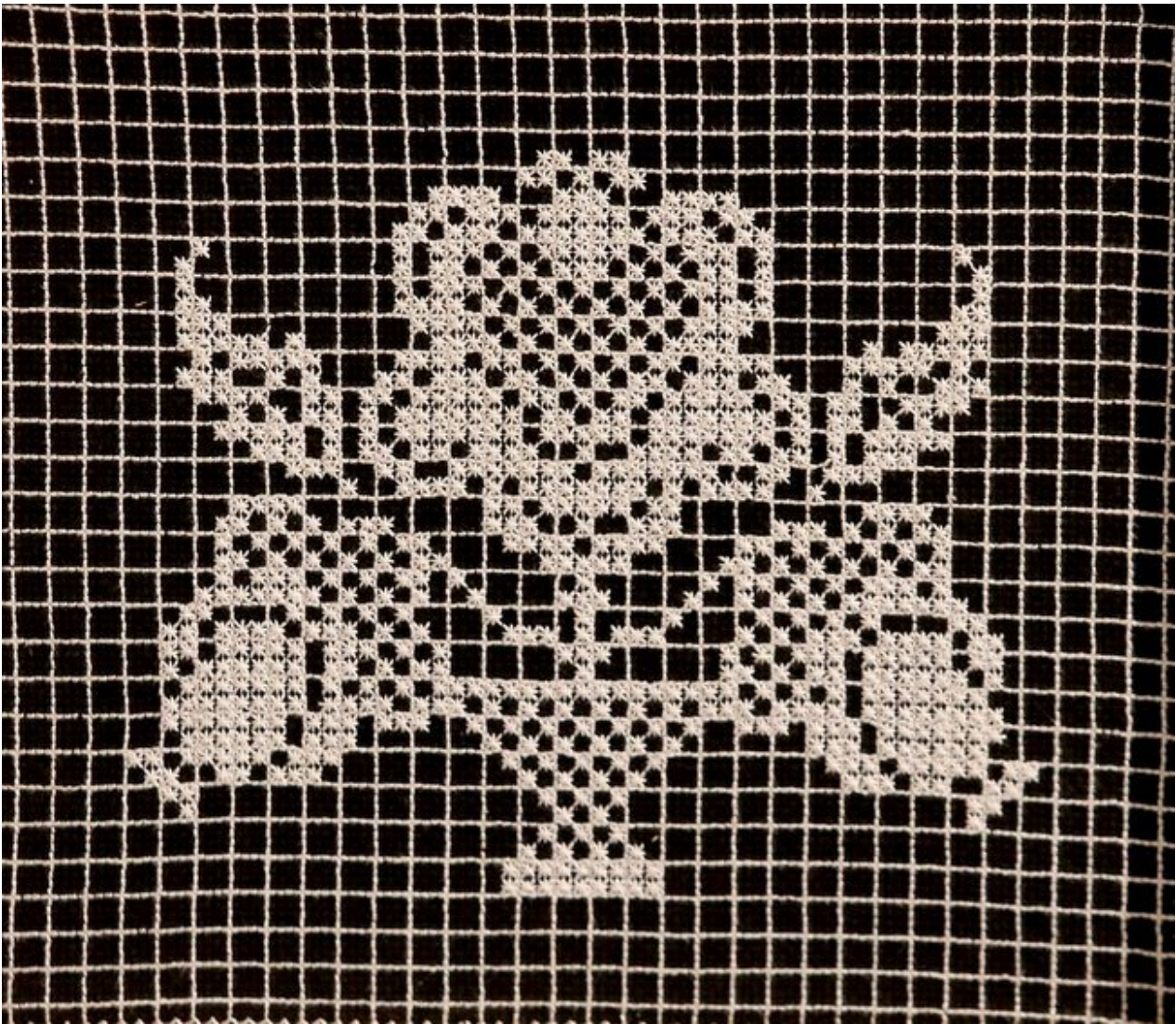
ВИШИВКА, ПРИСВЯЧЕНА НАДІЇ САВЧЕНКО, УКРАЇНСЬКІЙ ЛЬОТЧИЦІ, ЯКУ ВИКРАЛИ І БІЛЬШЕ РОКУ УТРИМУЮТЬ У РОСІЙСЬКОМУ СІЗО

На виставці можна не тільки побачити унікальні вишивки, а й дізнатися про непересічні постаті української історії. Червоно-чорний, з великими ромбами орнамент присвячений Андрію Авраменку (Ірію), українському актору, учню Леся Курбаса і громадському діячу. За приналежність до українського націоналістичного підпілля з 1923 по 1944 роки його арештовували десять разів — і чекісти, і гестапівці. Радянська влада заборонила йому жити у великих містах, тому у 1930-х роках він оселився в Маріуполі Донецької області. Там працював у театрі, був одним із керівників осередку ОУН(б). За активну просвітянську діяльність, українізацію театру і роботу в ОУН рішенням радянського суду його розстріляли 1945 року.

Людмила Родіонівна виїхала з Донецька у вересні минулого року. «Довго не хотіла їхати. Знайома дівчина приносила мені їжу й ліки. Щоранку повз мою хату йшли танки з Макіївки. Неподалік стояв «Град». Тікати чи сховатися немає куди. Я сиділа біля комп'ютера і працювала. Створювала схеми вишивок або щось писала, — згадує Людмила Огнева. — І раз дівчина сказала, щоб я їхала. Що в іншому місці я зроблю більше для жителів Донбасу, ніж вдома. Ця виставка — виконання заповіту, який мені дала молодь Донеччини».

НА ЗНІМКУ — ДЕРЕВО ЖИТТЯ, ЯКИМ ЙОГО БАЧИЛИ В АНГЛІЇ

Побачити вишивки Людмили Огнєвої можна в Музеї Івана Гончара до 4 грудня.

Марія ПРОКОПЕНКО, фото Артема СЛІПАЧУКА, «День»

Через 1,5 року після трагедії в Одесі...

«Розслідування майже не йде, воно не є відкритим, прозорим та ефективним, і це може призвести до негативних наслідків для всієї України», — експерт

Подробиці

05 листопада 2015

